

La Bruixa dels colors

Descripción

En un petit poble envoltat de muntanyes, hi vivia una bruixa anomenada Iris, coneguda com la Bruixa dels Colors. L'Iris no era una bruixa qualsevol: ella no preparava pocions ni encanteris de por, sinó que creava màgia amb els colors per ajudar la gent a sentir-se millor. Amb els seus vestits acolorits i el seu gran barret de puntes, l'Iris semblava un arc de Sant Martí que caminava pels carrers.

Una tarda, va arribar al poble una nena anomenada Hana, que acabava de mudar-se amb la seva mare. La Hana era diferent dels altres nens i nenes: tenia vitiligen, una condició que feia que la seva pell tingués petites taques de diferents colors. Tot i que això no li feia mal, la Hana se sentia insegura i una mica espantada a l'hora de fer nous amics. Temia que els altres nens se'n riguessin o que li tinguessin por per ser diferent.

La mare de la Hana va decidir portar-la a veure l'Iris, la Bruixa dels Colors, que sempre sabia com fer sentir millor a tothom. Quan la Hana va arribar a la cabana d'Iris, va veure com la bruixa barrejava pols de colors en una gran olla de vidre. La cabana estava plena de llums i cristalls que reflectien els colors més bonics que havia vist mai.

“Hola, Hana! Ja t'estava esperant”, va dir l'Iris amb un somriure. “He sentit que tens una por amagada... Vols explicar-me què et fa sentir així?”

La Hana es va mirar les mans, on les taques de vitiligen contrastaven amb la seva pell. “És que soc diferent, i tinc por que els altres nens no em vulguin com amiga. Penso que poden tenir por de mi.”

L'Iris es va agenollar al seu costat i li va agafar les mans amb molta tendresa. “Els

colors que portes a la pell són preciosos, Hana. Cada color té una història i una emoció. T'ensenyaré com els colors poden ajudar-te a perdre la por.”

Llavors, l'Iris va començar a barrejar pols d'un blau cel brillant amb una mica de groc radiant. Va bufar amb suavitat, i una petita llum daurada va envoltar la Hana. “Aquest color es diu coratge”, va explicar. “Quan el portis, et recordarà que el teu valor és molt més gran que qualsevol por.”

A continuació, va barrejar pols de rosa i lila, i una boira suau envoltà la Hana com una càlida abraçada. “Aquest és el color de la calma i l'amor. Et farà recordar que ets estimada, fins i tot quan et sentis sola.”

Finalment, l'Iris va crear un arc de Sant Martí al voltant de la Hana, una llum de colors intensos que la feia brillar. “Aquest és el color de l'acceptació. Quan els altres nens et vegin amb aquest arc de Sant Martí, sabran que ets una amiga especial.”

La Hana va somriure per primera vegada des que havia arribat al poble. Sentia com cada color l'omplia de força i confiança. Aquella nit, quan va tornar a casa, es va mirar les seves taques al mirall i va veure-hi la màgia dels colors que l'Iris li havia donat. A partir d'aleshores, cada vegada que sentia una mica de por o inseguretat, es recordava dels colors i de com li havien donat la força per ser ella mateixa.

I al cap de poc temps, va descobrir que els altres nens i nenes del poble no tenien por d'ella, sinó que estaven encuriósits pels seus colors únics i volien ser els seus amics. Gràcies a l'Iris, la Bruixa dels Colors, la Hana va aprendre que la seva diferència era una cosa bella, que la feia única i especial.